

BRANKO ĆOPIĆ (1915-1984)

Kralja Milana 23

Godina 1938 - PERIOD 4 (1924-1943)

Kompasna direkcija- 240* jugozapad broj 2/3

JI	JUG	ULAZ- JZ
8 2 3	3 6 8	1 4 1
9 3 2	7 1 4	5 8 6
4 7 7	2 5 9	6 9 5
SI	SEVER	SZ

Pravi se malo šuntav

Da bi opstao u velikom gradu, pravi se malo šuntav (izreka iz njegovog rodnog podneblja) pratila je Branka Ćopića celog života. Rano je napravio karijeru « praveći se malo šuntav » u književnosti. Pisao je o malo bleskastim, srdačnim ljudima iz svog zavičaja. Prepoznaje se kao pisac seoske idile. U tim vremenima, teškim i turobnim, čitaoci su bili željni romantike. Veliki tiraži knjiga lako su se prodavali. Za života je prodao šest miliona primeraka!

Branko dolazi u Beograd 1936. godine sa namerom da studira književnost. Prijatelj ga nije sačekao i on prve noći u Beogradu spava ispod mosta «Kralj Aleksandar». Tu će i skončati u 69. godini, ostavivši oproštajno pismo «Zbogom lepi i strašni živote». Od tada, 1984., se most u narodu zove «Brankov most»! Branko diplomira na Filozofskom fakultetu 1940.godine i odlazi u partizane. Svoj stan u Beogradu, ulica kralja Milana 23, u kom je živeo od 1972. (zahvata period 6 od 1964-1983) pa do smrti, poklonio je SANU. Sahranjen je u Aleji zaslužnih građana na Novom groblju u Beogradu.

Tumačenje tabele

Branko Ćopić je prvo stanovao u Resavskoj 34 u iznajmljenom stanu od 57 kvadrata na trećem spratu. Bio je oženjen Jelom Perović, ali se razvodi. Kasnije kupuje stan u istoj zgradi, ali sa ulazom iz ulice Kralja Milana u broju 23. Taj stan je imao 150 kvadrata. Zaprošio je 11 g mlađu lekarku Bogdanku Ilić. Ulaz u zgradu (na 240 stepeni) je blizu velike linije praznine na 247,5 stepeni. Kung Mang odnosno linije praznine, bacaju veoma lošu sreću ukoliko su vaša vrata usmerena ka njima. Ovo je ulaz u zgradu, ali se uvek uzima u obzir i ulaz u svaki stan u toj zgradi i detaljno analizira. Moramo imati u vidu da se ta sudbina deli na sve stanovnike. Okolina kuće ili zgrade utiče na brojeve zvezda iz tabele, deluje na njih povoljno ili nepovoljno. Zato je važno da li su u tom vremenu bile zgrade u okolini podignute kao i danas ili ne. Nemamo precizne i tačne informacije na tu temu iz vremena o kome pišemo pa se ne možemo na tu vrstu analize osloniti.

Palata Trgovačkog fonda je bila adresa i naše pesnikinje Desanke Maksimović, sa njom se jedino i družio Branko.

Posle ulaska vrhovnog štaba u Beograd, predratni stanari iz Palate su iseljeni. Salonski stanovi su bili namenjeni rukovodiocima nove vlasti, generalima, ambasadorima i ponekom profesoru univerziteta.

Ulaz na jugozapadu 1/4, u periodu 4, daje odmah na znanje da su tu pisci, pesnici, kao i javne ličnosti. Ljudi koji zarađuju pisanjem. Ćopić je napisao pet romana, tri zbirke pesama, 16 pripovetki, dve komedije i mnogo priča za decu. Dobitnik je nagrade Milan Rakić, i Kraljevske akademije.

Za književni rad dobio je, među ostalim, nagradu AVNOJ-a, i Njegoševu nagradu (obe 1972). Nosilac je Partizanske spomenice.

Dela su mu prevedena na ruski, engleski, francuski, nemački, ukrajinski, poljski, češki, bugarski, rumunski, slovenački, i mađarski jezik. Bio je član SANU i ANUSRBiH.

Centar zgrade 7/1, opasnost od izolacije, deportacije, izmeštanja iz stana, teške okolnosti. U toj zgradi se skrivalo za vreme drugog svetskog rata, tj okupacije, 12 oficira Ozne. Arhitekta Dragoslav Marinković je završio dva kompletna studija arhitekture u Beogradu i Parizu. Vodio je brigu o svakom detalju u hodniku zgrade i stanovima salonskog tipa. Iz lifta za posluđu se ulazilo direktno u stanove, jer je lift imao troja vrata. Maestralno je sproveo ideju da se kroz vrata lifta sprema ulazilo spolja, a kroz ona sa strane pravo u stanove. Lift je tako iskorišćen u tajnoj državnoj akciji (zidovi bili debeli, ništa se nije čulo). A liftom su se oficiri OZNE spuštali u podrum, i evakuisali se.

Branko je imao drugih problema. Izbačen je iz partije! U humoreskama je ismevao prirodan proces prerastanja partizana u buržoaziju. Iz nekog razloga nije mogao sebe da obuzda. Bilo bi pametnije da je ćutao. Ivo Andruć mu je prišao u klubu književnika i opomenuo ga da zaćuti. Ćopić je postao disident pa je, i njemu i ženi, zatvor visio iznad glave. Bio je pod svakodnevnom policijskom prismotrom.

Jugoistok 8/2, zbir 10 odličan za imovinu i sticanje ugleda u poslu.

Ćopić je bio jedan od bogatijih Jugoslovena u komunizmu. Putovali su širom sveta. Kada je umro na štednim knjižicama je ostavio 200.000 nemačkih maraka, u garazi dva mercedesa, crveni i bež. Iako je pisao o ratu i selu, nosio je barberi mantil kupljen u Parizu, i tamo prekrojen da bi mu u džep stala knjiga. Kada bi šetali Stradunom, ljudi bi mislili da su Italijani zbog uglađenosti i elegancije. Ko bi rekao da je to pisac partizanskog mita?

Istok 9/3, loša narav.

Namćorastog karaktera...o tome piše i Nenad Novak Stefanović u knjizi «Vodić kroz ljubavnu istoriju Beograda».

Citat

«Prve braćne noći suprugu je digao iz kreveta. Polako sa tim ostajanjem. Obuci se ti. Na njeno zaprepaštenje on joj je uzvratilo »Moram da se prvo naviknem na tebe, pa ćemo videti kad ćeš da prespavaš. Ona nije imala kud. Vratila se u svoj stan.»

Severoistok 4/7, emotivne, duševne povrede. Źena ma uspešnu karijeru.

Gradski komitet Saveza komunista Beograda i Udba formirali su dosijee o Branku Ćopiću. Redovno je praćeno njegovo kretanje, govori koje je držao na fakultetima i razgovori koje je vodio u kafanama. Osim toga, redovno je pozivan i na saslušanja u razne komitete, odbore i institucije, a 1960. godine iskljućen je iz Komunistićke partije. Ćopić je imao duševni nemir. Osećao je nepravedu. To ga je polako grizlo i na kraju odvelo u smrt.

Razoćaran takvim tretmanom i smerom u kome je išla njegova voljena zemlja pao je u depresiju. 26. marta 1984. godine izvršio je samoubistvo skoćivši sa Brankovog mosta u Beogradu. U oproštajnom pismu naveo je da svu svoju imovinu nakon smrti supruge Bogdanke poklanja Srpskoj akademiji nauka i umetnosti.

Njegova supruga je bila pedijatar, uspešan lekar u bolnici «Majka i dete» na Novom Beogradu. Na posao je išla crvenim mercedesom.

Jug 3/6, ova kombinacija oznaćava moć i bogatstvo, uspešnu karijeru, slavu! Priznanja su stizala, Branko je kao retko koji pisac imao pun novćanik! Mogao je birati kuću na Dedinju, ali je bio emotivno vezan za zgradu u Kralja Milana 23.

Severozapad 6/9, finansijski dobici, preispitivanje autoriteta.
Evidentan je bankovni račun porodice Čopić. Nevolje stižu sa sumnjom vlasti u političke namere Branka Čopića. Policija mu je bila «za vratom».

Zbog satirične „Jeretičke priče“ objavljene 1950. godine Komunistička partija, na čelu s Josipom Brozom Titom ga je oštro osudila. Kritikovao ga je i njegov veliki prijatelj Skender Klulenović, a kritikovan je i od strane drugih književnika. Nazivali su ga neprijateljem socijalizma, reacionarom, anarhistom i protivnikom progresa. Redovno je pozivan i na saslušanja u razne komitete, odbore i institucije, a 1960. godine isključen je iz Komunističke partije. Njegov dosije u Udbi zatvoren je tek posle sedamnaest godina. Tražili su da se supruga razvede od njega. Njoj to nije padalo na pamet!

Zapad 5/8, dobitak! Nema dece, problem sa decom.
Branko i Bogdanaka nisu imali poroda.

Sever 2/5, najgora kombinacija brojeva leteće zvezde.
Bankrotstvo, totalni gubitak. Moguća smrt.
Najbolji prijatelj Branka Čopića bio je bard glumišta Toma Kuruzović. Više od 30 godina su prijatelji, niko ga ne poznaje bolje od njega! Nije se Branko ubio jer je bio neuravnotežen. On kaže; „Nebrojeno puta sam se uverio da je naš veliki Branko Čopić, na neki način, bio i čudesno vidovit čovek. To ga je žigosalo, prokazivalo, proganjalo i progonilo do užasne smrti za koju se sam opredelio krajem marta 1984. godine. Bio je uveren da će činom lične, fizičke žrtve poslati najsnažniju poruku - ne mogu i neću da preživim novi "Prolom". Zemlju će nam rasturiti oni drugovi koji su je stvarali. To ja ne mogu da podnesem. Kuruzović priča da je Čopićeva satira za ono, komunističko vreme, bila ubojitija od puške. I on je toga bio svestan. Kakvo nervno rastrojstvo, Branko je otišao, jer nije mogao da podnese teret razočaranja. Govorio je, posle njegove "Osme ofanzive“, kako su ga pitali – kakva ti je to ta, osma ofanziva, kad je bilo sedam zvaničnih». Popeo se na ogradu mosta, leđima okrenut prema zgradi Centralnog komiteta na kojoj je bilo ispisano TITO, i skočio. Branko je bio sve, ali nije bio izdajnik, kako ga je Tito žigosao na jednom govoru u Sali gde je bila prisutna i njegova majka. Ustala je, poslije Titovog govora, prišla mu i u lice sasula: "Za mog Branka sve možeš da kažeš, ali da je izdajnik, to nikada da ne kažeš“.

Kad je Tito umro – priča Kuruzović – našao sam se sa Brankom posle mimohoda u Skupštini. "Šta si napisao u oproštajnoj posveti", pitao sam ga. "Napisao sam", kaže mi, "da je Tito došao iz bajke, u veličanstvenu borbu za slobodu i da se u bajku vratio".

Eto, to je napisao... Eto, koliko je bio plemenit čovek. Nije likovao nad progoniteljem.

Iza njega ostaju mnoge knjige, lektire za našu decu. Pečat u književnosti je svakako ostavio. A i ima svoj most!

Literatura:

Stefanović, N.N. (2017) *Vodič kroz ljubavnu istoriju Beograda*, Laguna, Beograd
Wikipedija